

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Provincie Antwerpen

Sagsøgt: Belgacom NV van publiek recht

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 6 og/eller 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)⁽¹⁾ fortolkes således, at den/de er til hinder for, at en medlemsstats myndighed af budgettære eller andre grunde må opkræve en afgift af den økonomiske aktivitet, som telekommunikationsoperatørerne udøver på dens område eller en del heraf, og som er materialiseret ved de GSM-master, -pyloner eller -antenner, som de på offentligt eller privat område anvender til aktiviteterne?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal des affaires de sécurité sociale i Bouches du Rhône (Frankrig) den 13. maj 2013 — Anouthani Mlalali mod CAF i Bouches-du-Rhône

(Sag C-257/13)

(2013/C 207/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anouthani Mlalali

Sagsøgt: CAF i Bouches-du-Rhône

Præjudicielt spørgsmål

[Skal artikel 11 i direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 fortolkes således, at den strider mod de betingelser, der er opstillet i artikel L.512-2 og D.512-2 i den franske Code de la sécurité sociale⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16, s. 44).

Appel iværksat den 8. maj 2013 af Peter Schönberger til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. marts 2013 i sag T-186/11, Peter Schönberger mod Europa-Parlamentet

(Sag C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Schönberger (ved Rechtsanwalt O. Mader)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I. Rettens dom af 7. marts 2013 i sag T-186/11 ophæves.
- II. Appellantens påstand i første instans tages til følge. Annulteration af afgørelsen, som Europa-Parlamentet meddelte appellanten ved skrivelse af 25. januar 2011, hvorved behandlingen af appellanten's andragende nr. 1188/2010 blev afsluttet, uden at Udvalget for Andragender havde undersøgt indholdet heraf.
- III. Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

I sin fremstilling af de faktiske omstændigheder har Retten undladt den omstændighed, at formanden for Udvalget for Andragender uden nogen begrundelse meddelte appellanten, at til trods for at andragendet kunne antages til behandling, var Udvalget for Andragender ikke i stand til at realitetsbehandle det. Følgelig har Retten foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at andragendet var blevet undersøgt.

Retten har fejlfortolket anvendelsesområdet for den grundlæggende ret til at indgive andragender, idet den med urette fandt, at det var begrænset til undersøgelse af, hvorvidt andragendet kunne antages til behandling. Anvendelsesområdet for den grundlæggende ret til at indgive andragender omfatter ligeledes en indholdsmæssig undersøgelse af andragendet samt en afgørelse i sagen, når andragendet kan antages til realitetsbehandling (ret til behandling af andragendet).

Retten har været inkonsekvent, idet den bekræftede, at Parlamentets manglende behandling af et andragende, der kan antages til realitetsbehandling, ikke medfører retligt bindende virkninger i modsætning til en manglende behandling af et andragende, der ikke kan antages til realitetsbehandling.

Retten har modsat sin egen retspraksis, som den fremgår af Tegebauer-dommen⁽¹⁾ (sag T-308/07). Retten fastslog nemlig i nævnte dom, at det vil være til skade for den effektive virkning af retten til at indgive andragender, såfremt andragendets indhold ikke bliver undersøgt.

Retten har overset, at Parlamentet begik en retlig fejl, idet det ikke begrundede sin afgørelse. I stedet har Retten anvendt den manglende behandling af andragendet som begrundelse for sin egen afgørelse.

Retten har undladt at tage stilling til den omstændighed, at appellanten ikke har haft mulighed for at give en objektiv fremstilling af sin sag for Udvalget for Andragender.

⁽¹⁾ Rettens dom af 14.9.2011, sag T-308/07, Tegebauer, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Appel iværksat den 14. maj 2013 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2013 i de forenede sager T-65/10, T-113/10 og T-138/10, Spanien mod Kommissionen

(Sag C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og Rettens dom af 26. februar 2013 i de forenede sager T-65/10, T-113/10 og T-138/10, Spanien mod Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens afgørelse K(2009) 9270 af 30. november 2009, K(2009) 10678, af 23. december 2009 og K(2010) 337 af 28 januar 2010 om nedsættelse af den støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der er tildelt henholdsvis til det operative program »Andalucía«, der er omfattet af mål nr. 1 (1994-1999), i henhold til Kommissionens afgørelse K(94) 3456 af 9. december 1994, det operative program »País Vasco«, der er omfattet af mål nr. 2 (1997-1999), i henhold til Kommissionens afgørelse K(1998) 121 af 5. februar 1998 og til det operative program »Comunidad Valenciana«, der er omfattet af mål nr. 1 (1994-1999), i henhold til Kommissionens afgørelse K(1994) 3043/6 af 25. november 1994, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Der er foretaget urigtig retsanvendelse af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88⁽¹⁾ som hjemmel for at foretage finansielle korrektioner på grundlag af en ekstrapolation.

Denne forskrift er ikke hjemmel for anvendelsen af finansielle korrektioner for ekstrapolation i tilfælde af systematiske uregelmæssigheder, eftersom Kommissionen ikke er tillagt denne mulighed.

- *Der er foretaget urigtig retsanvendelse vedrørende kontrollen af troværdigheden, sammenhængen, relevansen og egnetheden af den ekstrapolation, som Kommissionen har anvendt.* Rettens prøvelse af repræsentativiteten af den model, der blev anvendt til den finansielle korrektion ved ekstrapolation, er ikke foretaget i overensstemmelse med Tetra Laval-dommen⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 15.2.2005, sag C-12/03 P, Kommissionen mod Tetra Laval BV, Sml. I, s. 987, præmis 39.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 15. maj 2013 — Provincie Antwerpen mod Mobistar NV

(Sag C-264/13)

(2013/C 207/46)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Provincie Antwerpen

Sagsøgt: Mobistar NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6 og/eller 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF⁽¹⁾ af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) fortolkes således, at den/de er til hinder for, at en medlemsstats myndighed af budgettære eller andre grunde må opkræve en afgift af den økonomiske aktivitet, som telekommunikationsoperatørerne udøver på dens område eller en del heraf, og som er materialiseret ved de GSM-master, -pyloner eller -antennener, som de på offentligt eller privat område anvender til aktiviteterne?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 21.